ANUL III. — No. 738

EDITIA A DOUA

DUMINICĂ, 10 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.

	În ţară	În străinătate
Un an	30 leĭ	50
Şése lunĭ	15	25
Treĭ lunĭ	8	13

Un număr în Streinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

UN NOU APANAJ

Am promis cititorilor meĭ că voiŭ da azĭ pe faţă adevĕrata cauză a crizeĭ ministeriale, care a izbucnit aşa din senin.

Imĭ ţiŭ făgăduiala.

Dintr'un izvor sigur am aflat că Strĕinul Incoronat a pretins D-luĭ General Manu ca să ceară Parlamentuluĭ, ca apanaj pentru golanul Sĕŭ nepot, marele domeniŭ al Brăileĭ.

Generalul Manu a rĕspuns că nu are curajul să prezinte Camerelor un ast-fel de proiect, care ar revolta şi spiritele cele maĭ liniştite şi maĭ blânde.

In urma acestuĭ refuz, nesăţiosul Suveran s'a adresat D-luĭ Petre Carp, care s'a declarat gata a lua asupră'şĭ rĕspunderea şi sĕvêrşirea unuĭ asemine act de jefuire a naţiuneĭ, numaĭ să i se dea actul de disolvare a Senatuluĭ.

Iată pentru ce Generalul Manu e aşa de abătut; iată pentru ce a izbucnit o criză ministerială, când guvernul are majorităţĭ în ambele Camere; iată pentru ce D. Petre Carp este atât de intransigent şi de dispreţuitor faţă cu concentraţiĭ.

Acum, după ce am expus faptul brutal în puţine cuvinte, ce reflecţiĭ să fac?

Să ne rezvrătim în contra lăcomieĭ fără marginĭ a nesăţiosuluĭ Strĕin, care ne suge şi măduva din oase de 25 de anĭ?

Să blestemăm pe Vampirul vecinic însetat, care ridică şi restoarnă guvernele orĭ de câte orĭ voeşte să sfâşie din trupul Ţăreĭ câte ceva?

Saŭ să iaŭ de piept pe vanitosul şef al junimiştilor şi să'l întreb: —Unde îţĭ este cinstea, D-le Carp?

Dar ce'mĭ pasă, ce'ĭ pasă Ţăreĭ de nişte mizerabile unelte, de nişte ambiţioşĭ carĭ sunt gata a se închina în faţa poftelor regale în schimbul unuĭ crâmpeiŭ de putere?!

Adevĕratul vinovat, autorul intelectual al tutulor mişeliilor este CAROL I.

El a făcut din sceptrul regal O CANGE DE HRĂPIRE cu care rupe făşiĭ din moşia strămoşească.

Apanagiul din 1884 a fost începutul agonieĭ Dinastieĭ streine.

Noul Apanagiŭ din 1891 va fi sughiţul sĕŭ de moarte.

Alex. V. Beldimanŭ.

Bucuresci, 9 Februarie 1891.

SEPTAMANA

Când a căzut Crispi, orizontul politic al Italieĭ s'a luminat o clipă şi o scînteie de speranţă a încălzit un moment inimile Italienilor, săraciţĭ de politica tripleĭ alianţe.

Eĭ crezură, că poate să nu se maĭ găsească în Italia vr'un politician de specia luĭ Crispi şi că va fi cu putinţă venirea unuĭ guvern, care, lăsând de o parte chestiile de politică europeană — în definitiv, puţin interesante pentru Italia—va căuta printr'o administraţie înţeleaptă să maĭ îndulcească puţin mizeria care bântuie poporul italian.

Aşteptările tuturor aŭ fost înşelate, căcĭ şi Italia sufere de aceeaşĭ boală cu noĭ: Suveranul conduce politica externă.

Iată pentru ce, în urma luĭ Crispi, a venit un cabinet di Rudini, care s'a declarat partizan al tripleĭ alianţe; iată pentru ce aflarea în noul minister a unuĭ radical nu schimbă lucrurile.

Evenimentele acestea sunt identice cu cele întâmplate la noĭ, în 1888. Când a căzut guvernul luĭ Ion Brătianu, toate inimile apăsate aŭ respirat crezênd că s'a sfîrşit cu fortificaţiile, cu împrumuturile, cu politica nemţească şi cu alegerile pătate.

Ce s'a întâmplat, toată lumea ştie. Ba încă, maĭ târziŭ a venit D. Lascar Catargiu, care combătuse toate actele luĭ Ion Brătianu, şi le-a consfinţit.

Aceeaşĭ rasă, aceeaşĭ soartă.

*

In Germania, pe lângă marile şi neaşteptatele schimbărĭ provocate maĭ în fie-care zi de apucăturile tînĕruluĭ Impĕrat, lumea se preocupă acum de încordarea dintre Suveran şi fostul sĕŭ cancelar şi nu s'ar mira nimenĭ dacă prinţul de Bismarck ar fi dat în judecată şi osîndit la închisoare din ordinul luĭ Wilhelm II.

Cauza acesteĭ încordărĭ stă în nemulţumirea ce a pricinuit luĭ Bismarck retragerea sa silită, nemulţumire pe care zilnic o exprimă ziarele ce i-aŭ maĭ remas credincioase.

Impĕratul, pe de altă parte, nu voieşte să audă de nicĭ un fel de opoziţie şi se teme ca popularitatea sa să nu sufere în urma atacurilor preseĭ bismarckiane.

Ar fi frumoasă priveliştea pe care ne-ar înfăţişa-o Wilhelm II, când ar trimete la puşcărie pe întemeietorul statuluĭ german şi glorieĭ acestuia.

Şi poate vom vedea-o cât de curînd, căcĭ la D-zeŭ şi la un Impĕrat zănatec, toate sunt cu putinţă.

*

In Austria, lupta electorală e în toată fierberea şi rezboiul naţionalităţilor se încrucişează cu rezboiul claselor.

Germaniĭ maĭ ales luptă pentru ca să 'şĭ recâştige preponderenţa, foarte zdruncinată de celelalte naţionalităţĭ din imperiŭ.

Vom vedea în curînd, dacă aceasta se poate face numaĭ cu primenelĭ ministeriale.

*

In Franţa, aŭ avut loc câteva alegerĭ parţiale, la carĭ succesul a fost împărţit între republicanĭ şi bonapartiştĭ.

In Paris, s'aŭ făcut treĭ alegerĭ suplimentare pentru consiliul comunal şi s'aŭ produs două balotagiĭ, favorabile bulangiştilor.

Incolo, linişte... franţuzească.

*

In Serbia, spiritele sunt agitate de o interpelare adresată de Garaşanin guvernuluĭ, în privinţa pactuluĭ încheiat la 1889 de către Regele Milan cu regenţiĭ.

Se pare că atât progresiştiĭ cât şi radicaliĭ opozanţĭ vor să se unească pentru a declara de nevalabil acest act.

*

Bulgaria 'şĭ-a afirmat din noŭ independenţa de acţiune faţă cu Rusia, prin rĕspunsul ce Stambulof a adresat reprezentantuluĭ Germanieĭ, care are şi protecţia supuşilor ruşĭ, în privinţa protecţieĭ ce ar acorda revoluţionarilor.

D. Stambulof arată, că nicĭ o dată nu s'a sĕvêrşit încă vr'un atentat în Rusia, pregătit în Bulgaria; în schimb, multe nenorocirĭ aŭ provocat în această din urmă ţară agenţiĭ panslaviştĭ şi spioniĭ guvernuluĭ rus.

Acest respuns energic va supĕra pe ceĭ din Petersburg; dar el poate fi luat ca pildă de uniĭ politicianĭ, carĭ, guvernând state micĭ, ştiŭ numaĭ să se umilească în faţa celor marĭ.

*

In ţară, criza latentă continuă.

Circulă fel de fel de zvonurĭ atât asupra cauzelor, cât şi asupra soluţieĭ crizeĭ.

Nu ne vom ocupa acĭ de ele.

In schimb, dacă spiritele lucrează mult la combinaţiĭ ministeriale, Parlamentul nu lucrează maĭ nimic.

In secţiile Camereĭ, decalogul D-luĭ G. Manu a suferit înfrîngerĭ marĭ; iar Senatul, în urma stăruinţelor neobosite ale unuia din senatoriĭ gălăţenĭ, D. I. Plesnilă, a votat ierĭ cu mare majoritate legea pentru construirea linieĭ Bârlad-Galaţĭ.

Este de sperat că lucrările vor începe chiar la primăvară, căcĭ Regele s'a convins că acest drum de fier nu poate vătăma interesele nemţeştĭ.

Neagu.

TELEGRAME

BRUXEL, 8 Februarie. — Contele şi contesa de Flandra vor pleca la 26 Februarie cu principesa Henrieta în Italia.

VIENA, 8 Februarie. — **Consiliul comunal din Viena a adoptat o hotărîre care tinde să ceară guvernuluĭ înainte de or ce alt lucru, deschiderea graniţeĭ vitelor din România.**

ROMA, 8 Februarie.—O telegramă din Berlin adrèsată Agenţieĭ Stefani declară cu desevârşire neîntemeiată ştirea dată de *Hamburger Correspondenz* în privinţa uneĭ visite a D-luĭ Crispi la Frederihsruhe.

BERLIN, 8 Februarie. — Imprumutul de 3 % a avut un succes foarte mare, nu numaĭ în Germania, dar şi în diferite pieţe ale Engliterei, ale Ţărilor de jos şi ale Belgieĭ unde s'a subscris sume considerabile. Imprumutul este acoperit.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministrului de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Liga culturală la Brăila

Nobilul şi generosul avênt al studenţilor universitarĭ, care ca un curent electric a strĕbătut până în unghiurile cele maĭ depărtate ale ţăreĭ, a avut — o constatăm cu plăcere—un ecoŭ puternic în inimile Brăilenilor. Cetăţeniĭ Brăileĭ, carĭ prin natura ocupaţiunilor lor cu totul materiale, s'ar putea crede că sunt puţin impresionabilĭ la ideĭ de o ordine maĭ înaltă, ca cele naţionale de pildă, s'aŭ transportat cu mic cu mare, ca un singur om, la întrunirea ce un comitet provizoriŭ alcătuit maĭ dinainte, convocase pentru ziua de 30 Ianuarie a. c., în spaţioasa sală a şcoaleĭ de băeţĭ Nr. I din Urbea noastră. Aceasta era literalmente înţesată de lume, de cetăţenĭ cu adevĕrate sentimente româneştĭ carĭ aşteptaŭ cu nerăbdare momentul deschidereĭ importanteĭ intrunirĭ.

Pe la orele 3 jum. p. m., ceĭ de faţă aclamă ca preşedinte pe venerabilul Părinte *Marin Guzianu*, care în câte-va cuvinte bine simţite mulţumeşte de onoarea ce i s'a făcut de a prezida nu o întrunire de partid ci una cu caracter pur naţional; D-sa acordă, apoĭ, cuvêntul D-luĭ C. Cociaş spre a expune motivul intrunireĭ.

D. *Cociaş*, avocat, arată mişcarea produsă în ţara întreagă, cu scop de a veni pe cale culturală în ajutorul fraţilor noştri din provinciile subjugate. D-sa regretă că Brăila n'a fost în fruntea acesteĭ inimoase mişcărĭ şi îndeamnă cu stăruinţă ca să'şĭ păstreze un loc demn măcar printre cele d'întâĭ; veştejeşte, apoĭ, în terminĭ energicĭ persecuţiunile la carĭ zilnic şi'n mod sistematic sunt supuşĭ ziariştiĭ românĭ de peste munţĭ de către Maghiarĭ şi termină îndemnând la lucru fără preget şi cerênd alegerea comitetuluĭ definitiv.

După D-sa, se dă cuvîntul D-luĭ *Gr. Petrescu*, student în drept, care într'o cuvîntare adânc cugetată şi demnă, face maĭ întâĭ o comparaţie între trecutul plin de fapte marĭ a neamuluĭ românesc, şi se îndoeşte, cu drept cuvînt, dacă generaţia nouă va fi o dată chemată să îndeplinească ceva tot atât de măreţ ca ceĭ din uriaşa generaţie a trecutuluĭ; constată totuşĭ că ţara nu are maĭ puţin o neapĕrată trebuinţă de devotamentul, curagiul, disciplina şi abnegaţiunea generaţiuneĭ actuale. „Suferinţele fraţilor noştri Românĭ din provinciile subjugate — zis'a d-sa — aŭ redeşteptat în noĭ învĕţămîntul, că Româniĭ ştiŭ să 'şĭ apere interesele lor cele marĭ cu mare înverşunare, şi când tinerimea universitară — pătrunsă de adevĕrul că naţiunea aceia la care suferinţele uneĭ părţĭ dintr'ênsa nu provoacă indignarea tuturor celor-l'alţĭ, n'are drept la viaţă — a dat semnalul şi a arătat că mĕsura e cu vêrf, inimosul eĭ strigăt de deşteptare a fost repetat în toate unghiurile ţĕreĭ şi fie care în marginile putereĭ sale cu curăţenie şi fără gândurĭ ascunse a lucrat şi va lucra, sperăm, la realizarea sublimeĭ ideĭ a unificăriĭ aspiraţiunilor naţionale şi a afirmăreĭ dreptuluĭ fără intervenirea forţeĭ; ceea-ce va da Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor o importanţă capitală în istoria ţăreĭ noastre". D-sa esplică apoĭ ideia originară a acesteĭ pornirĭ şi insistă asupra importanţeĭ mijloacelor prevĕzute în art. 3 din statute, spunênd ca să nu se pară curios unora această mişcare a studenţilor, de oare-ce ţinta lor cea maĭ înaltă ca viitorĭ cetăţenĭ, a fost şi va fi tot-d'auna închegarea definitivă a naţionalităţeĭ române.

Vorbind despre suferinţele fraţilor noştri subjugaţĭ, d-sa zice, vizând pe Maghiarĭ în deosebĭ, — că sunt maĭ rĕŭ ca fiarele sĕlbatice; căcĭ nu 'şĭ omoară prada, dar nicĭ n'o lasă să trăiască şi să se bucure de razele soareluĭ libertăţeĭ de la sfârşitul veaculuĭ al XIX-lea. D-sa termină prin cuvintele viŭ aplaudate: „Să nu avem de cât un glas, de oare-ce n'avem de cât o datorie".

D-l *Titu Guzianu*, institutor, căruia se acordă în urmă cuvîntul, dovedeşte, printr'o fericită comparaţiune alegorică, că prima origine a acesteĭ mare instituţiunĭ sunt acele ideĭ vage ce plutesc pe de-asupra societăţeĭ şi primiĭ eĭ iniţiatorĭ sunt tocmaĭ acele persoane ce simt şi sunt incontinuŭ agitate de aceste ideĭ.

„Dacă la glasul celor ce aŭ fost promotoriĭ acesteĭ generoase ideĭ — zice d-sa — rĕspund miĭ de glasurĭ, dacă ideia ce eĭ proclamă, găseşte ecourĭ în miĭ de spirite, dacă sentimentul de care sunt animaţĭ şi care îĭ împinge la lucru, impresionează miĭ de oamenĭ, aceasta nu provine din cauză că aŭ venit cu o idee a lor, ci din cauză că eĭ întâĭ aŭ formulat într'un mod maĭ luminos şi maĭ precis o trebuinţă ce se simţia în inimile tutulor.—D-sa insistă maĭ cu seamă asupra roluluĭ important ce l'aŭ jucat în trecutul naţionalităţeĭ române *Biserica* şi *şcoala* şi înfierează cu cuvinte foarte nimerite tendinţele barbare ale Maghiarilor ce aŭ de scop nimicirea şi răpirea odoarelor celor maĭ sacre ce poate poseda o naţie, care are pretenţiunĭ la viaţă. Vorbind de luptele de partid, d-sa adaogă: „Să ne ferim dar, ca această frumoasă instituţiune să serve drept unealta vreuneĭ partide politice. — Orĭ-cine ar avea asemenea scopurĭ — exclamă oratorul în aplausele furtunoase ale adunăreĭ — să fie bine înştiinţat, că n'are loc în rîndurile noastre."

D-nul *L. Moldovanu*, licenţiat în litere şi filosofie şi profesor la Liceul din localitate, arată, apoĭ, într'o alocuţiune improvisată şi adânc simţită, suferinţele Românilor Ardelenĭ, şi insistând asupra mijloacelor de desnaţionalizare îndreptate în contra lor pe cale culturală de către fioroşiĭ descendenţĭ aĭ luĭ Atila, atinge culmea, electrizând asistenţa, atuncĭ când înfierează cu o putere de argumentaţiune desăvîrşită noul metod inventat de Maghiarĭ spre a-şĭ ajunge infernalul lor scop de desnaţionalizare, adică *kişdedovurile*. Arată — în aplausele entusiaste ale adunăreĭ — că faţă cu o asemenea îngrijitoare stare de lucrurĭ, o datorie sfântă şi imperioasă se impune întregeĭ suflărĭ româneştĭ, aceia de a căta să opună şi să rĕspunză la nişte atacurĭ atât de îndrăzneţe, prin instituţiunĭ curat naţionale, menite de a paraliza, la timp, efectele ucigĕtoare ce-ar putea avea asupra sentimentelor patriotice şi asupra energieĭ de rasă, aceste monstruoase instituţiunĭ de maghiarizare.

Cu frumosul şi des aplaudatul discurs al D-luĭ Moldovanu, seria discursurilor este închisă şi se procede imediat la alegerea comitetuluĭ definitiv, care în întrunirea ce-a avut'o Dumineca, 3 Februarie, şĭ-a constituit biuroul în chipul următor:

D. *C. Cociaş*, avocat, Preşedinte.

D-niĭ *I. Găitan*, mare proprietar, şi *N. N. Ionescu*, avocat, vice-preşedinţĭ.

D-niĭ *L. Moldovanu*, profesor şi *T. Guzianu*, institutor, secretarĭ.

D. *G. Avesalon*, casier.

D-niĭ *V. P. Sassu*, mare comerciant, *P. Bancotescu*, mare comerciant, I. Negulescu, avocat, censorĭ.

Iar membri: S. S. Părintele Marin Guzianu, D. C. N. Vasilescu, avocat, Doctorul I. Butărescu, D. C. Panţu, Arghir Ionescu, comercianţĭ, şi Al. Căciulă.

Respuns D-luĭ Dr. BLASIANU

R.-Sărat 7 Februarie

Am citit scrisoarea D-luĭ Dr. Blasianu cum şi procesul-verbal al membrilor clubuluĭ *Concordia*, drept rĕspuns scrisorilor mele.

In scrisorile mele, am arătat svonul ce circula privitor la baniĭ adunaţĭ pentru săracĭ din produsul *balurilor* din 1890 şi a. c. 1891. Nu am vizat pe nicĭ o persoană, fie aceea a D-ruluĭ Blasianu, fie a membrilor fondatorĭ; am arătat că sunt bănuelĭ şi ca să dispară, am cerut, în interesul adevĕruluĭ, să se publice socotelile acelor balurĭ, pe lângă care să se arate numele şi suma ce s'a înpărţit la săracĭ.

In toate aceste întrebărĭ nu s'a rĕspuns nimic, ba în chip meşteşugit se pusese să rĕspunză D-nu Iorgulescu altceva de ceea ce întrebaĭ şi neputêndu-se acoperi, se hotăraşte însuşĭ D-r Blasianu să rĕspunză şi ce rĕspunde? Arată pe ceĭ ce aŭ dăruit la tombolă obiecte şi la întrebările mele precise tace chitic.

A doua a mea scrisoare strîmtorându'ĭ, se hotăresc a împărţi baniĭ produşĭ de balul din a. c. şi publică scrisoarea şi procesul-verbal ce pomeniĭ maĭ sus.

Ce rĕspunde D-nul Blasianu, în loc să rĕspunză la întrebarea mea cu *nume* şi *ţifre*?

Profită de ocazie să se laude că a fost ales la primărie, ca rĕsplată a ce? A balurilor? (lasă că voiŭ vorbi şi de alegerĭ, dacă le-a pus în discuţie).

Maĭ la vale în două rîndurĭ arată că baniĭ adunaţĭ în 1889 s'aŭ împărţit de *primarul* I. Zamfirescu; în 1890 s'aŭ împărţit de D-nul I. Friedman, *dar* de ce nu s'a dat tot primaruluĭ să-ĭ împartă?

Iar anul acesta cu balul de la 12 Ianuarie s'a adunat 2036 fr., s'aŭ cheltuit

321, din care s'a împărţit 1062 leï, înziua de *3 Februare*, la 271 săracï; cu 349 va cumpĕra haine la 18 copiï sĕracï. *Iar 350* leï s'aŭ împărţit la 41 sĕracï încă de la Crăciun. Cum? aţï împărţit de la Crăciun baniï ce era să se adune *la 12 Ianuarie?* Şi de ce nu aţï împărţit treptat toţï baniï adunaţï sĕracilor dându-le lemne şi pâine când iarna a fost aşa de grea? Şi de ce aţï aşteptat să vĕ cânte *Cucu* de douĕ orï, ca să vĕ hotărîţï a împărţi abia la 3 Februarie?

Vedeţï cum aţï încurcat'o?

Aţï împărţit banï în numele Clubuluï la sĕraciï Clubiştilor, de Crăciun, şi ca nişte negustorï de ordinară calitate, reţineţï baniï din produsul baluluï de la 12 Ianuarie 1891.

Apoï, frumos e, bine şeade, gândiţï şi D-v.; eŭ las publiculuï cititor să judece.

Acum să vedem ce se zice în certificatul proces-verbal al D-lor membri fondatorï aï clubuluï.

D-niï membri spun câte balurï s'aŭ dat, că socotelile s'aŭ verificat, şi că baniï s'aŭ împărţit la săraciï recomandaţï de poliţie, primărie, membriï clubuluï, etc. şi că nu sunt datorï să publice socotelile, cu atât maï puţin numele săracilor.

Lucrul se limpezeşte.

Aicï e pricina, şi eŭ crez că D-niï membri sunt oneştï; dar am cerut să publice numele săracilor şi suma ce aŭ dat fiecăruia din venitul net al baluluï din 1890, şi D-lor refuză. De ce?

Se maï mulţumesc D-niï fondatorï să certifice că aŭ încredere în comitet şi declară că *Cucu* este un calomniator, care caută să paralizeze o operă de binefacere.

Să vedem, aŭ dreptate?

Am cerut compturï, nume şi ţifre, am cerut să se facă lumină, şi D-lor refuză.

In urma alarmeï ce am dat prin presă, aŭ citit înşişï D-niï membri fondatorï sub semnătura D-luï *P. F. Robescu, tot membru fondator de la acel club*, relaţiunea ce dă despre balul dat în 1883, tot pentru sĕracï, unde alĕtura un proces-verbal şi modul cum s'a făcut împărţirea banilor.

Atuncï biletele se vindeaŭ de Doamne, nu de poliţie şi zapciï, celor ce nu le ajunge să cumpere pâine copiilor.

Baniï s'aŭ depus la Primărie şi Primăria a împărţit *lemne* şi *mălaï* sĕracilor ce se prezentaŭ cu *un bon* din partea D-nelor delegate cu căutarea adevĕraţilor sĕracï, pe unde locuiaŭ.

Faptele se petreceaŭ în public, bonurile D-lor se găseaŭ la Primărie.

Şi când se înpărţea ajutor sĕracilor? La doĕ zile după bal; iar nu după o lună, cum faceţï D-voastră şi după ce sunteţï provocaţï.

Pentru ce D-voastră nu aţï procedat tot astfel?

De ce aţï dat baniï adunaţï pentru sĕracï să se imparţă de persoane care fac politică:

D. I. Fridman, care după balurï s'a ales deputat, şi D. Blasianu, care s'a ales în Consiliul comunal.

Cine a convocat pe săraciï flămânzï, infirmï şi despuiaţï să vie la casele D-lor Blasianu şi I. Fridman?

Cine a spus săracilor că baniï ce li se împart sunt din produsul baluluï? ca să nu crează săraciï că le da de pomană D-niï Fridman şi Blasianu?

Unde aŭ vĕzut D-niï Fridman şi Blasianu ca baniï publicï să se împartă săraculuï la uşa ciocoiuluï?

Unde e calomnia, unde este piedica faptelor lăudabile D-lor fondatorï?

Maï lăsaţï ţîfna şi aveţï curajul faptelor D-voastră, ca dupe ce s'aŭ vêndut biletele cu poliţia şi zapciï, dupe ce s'aŭ împărţit baniï în nume personal, ca lumea să vĕ ia drept bine-făcĕtorï.

Publicaţï ce v'am cerut: *numele săracilor* şi suma ce le-aţï dat în dreptul *fie-căruia* atât anul trecut 1890 cât şi anul c.

Iar baniï ce aţï împărţit la Crăciun, restituiţi-ï fondul baluluï.

Dar nume şi ţifre şi eŭ voiŭ fi mulţumit, căcï atâta am cerut de la început.

Cucu.

SCOLILE DIN MACEDONIA

Domnule Director,

Cu începerea anuluï 1891, naţionalizmul, care de un şir de anï a dus o viaţă cam latentă în sînul naţiuneï române, 'şï reia avêntul dorit în vederea întrupăreï tendinţelor fireştï ale Românilor din toate părţile către o unitate, fie ea chiar pe têrêmul cultural, unitate care să le garanteze în viitor existenţa naţională în mijlocul popoarelor de originï disparate, carï 'ï înconjură.

România, astă-zï ajunsă la un grad de cultură care legitimează cu prisosinţă rolul ce e chemată să joace în civilisaţiunea orientuluï, rol, pe care d'altmintrelea nu şi-l putea îndeplini în toată puterea cuvêntuluï de cât numaï după o prealabilă împlinire a datorieï de asistenţă către conaţionaliï sĕï din afara regatuluï, inaugurează, prin înfiinţarea uneï ligï pentru unitatea culturală a tutulor Românilor, primul pas făcut întru realizarea înalteï sale misiunï din viitor. Istoria noastră naţională va avea de înregistrat la finele seculuï al XIX-lea, unul din faptele cele maï măreţe, din câte a realizat vr'o dată entusiasmul tinerimeï studioase, căcï studenţilor românï maï mult de cât or şi cuï naţiunea română, în concepţiunea largă a cuvêntuluï, va datori bine-facerile necontestabile, ce 'ï va aduce această acţiune.

Toată suflarea românească salută cu dragă inimă această acţiune măreaţă a tinerimeï, demnă de trecutul Românilor şi de viitorul ce'ï aşteaptă. Noï Macedoneniï, ceï maï puţin favorizaţï de soartă, întru cât numaï nişte palide raze de adevĕrată cultură naţională s'aŭ resfrînt de curând şi pe la noï, suntem aceia carï punem în această mişcare toată speranţa viitoruluï şi aceasta pentru un cuvênt cu atât maï mare, cu cât ne place a crede că ceï carï aŭ fost aleşï ca să conducă acţiunile aceşteï ligï, vor şti să fie la înălţimea misiuneï lor, studiind de aproape atât viaţa intimă cât şi gradul de cultură al Românilor din afara regatuluï. Căcï e bine ştiut, că numaï aşa se vor putea aduce primele ajutoare şi de cea maï imediată necesitate acestor Românï, şi prin urmare numaï aşa se vor putea efectui primele paşurï întru realizarea unităţeï culturale, la care se ţinteşte.

Şi într'adevĕr, un studiŭ făcut în acest sens cu privire la fraţiï noştri de peste Carpaţï a dat naştere aceluï memorand, care, deja votat într'o adunare anterioară a studenţilor din capitala Românieï, e menit să arate lumeï civilizate din Europa apusană suferinţele acestor fraţï aï noştri din partea barbarieï maghiare, şi, atrăgêndu'ï atenţiunea asupra lor, să facă ca să nu se îngădue Ungurilor continuarea persecuţiunilor de până'acum în contra limbeï, şcoaleï şi bisericeï române.

Intocmaï un asemenea studiŭ aprofundat şi desinteresat e indispensabil cu privire la Româniï Macedonenï, pentru ca să se poată aduce şi aci primele ajutoare. Căcï pe cât timp Româniï din Ardeal aŭ a suferi din partea cârmuitorilor politicï, cauza Românilor din Macedonia, departe de a avea a se plânge în contra cârmuitorilor, suferă perderï nereparabile din partea acelora chiar, carï, nu numaï sunt chemaţï prin firea lucrurilor, dar încă sunt şi plătiţï ca s'o sprijinească şi să o îndrumeze spre progres. In timpul de faţă, maï mult ca orï când, ea e în ajun d'a primi una din cele maï crude loviturï ce se pot aduce vitalităţeï eï.

Şi iată cum:

Nu e zi de la D-zeŭ, în care şcoala noastră, singurul factor de deşteptare naţională ce ne-a fost dat să avem până acum, să nu înregistreze loviturï de moarte aduse existenţeï şi propăşireï sale din partea D-luï A. Mărgărit, inspectorul şcoalelor noastre. Puţiniï profesorï demnï şi capabilï carï aŭ maï scăpat de urgia neînfrânată din trecut a superioruluï lor, astăzï sunt depărtaţï de la şcoalele lor pentru singurul cuvînt, că, disperând de a maï vedea ziuă albă pentru şcoala şi naţiunea lor, s'aŭ ridicat vocea în contra aceluia care a fost şi este cauza tutulor relelor şi prin urmare aŭ găsit cu cale să displacă maï bine inspectoruluï, decât poporuluï, care aşteaptă de la eï — şi numaï de la eï — salvarea şi păstrarea integrităţeï naţionale.

Astăzï ultima lovitură şi cea maï crudă din câte putea să aducă şcoalelor noastre egoismul cel maï negru, este dată. 18 şcoale din 32 câte există sunt pe cale d'a se închide, căcï 18 profesorï sunt în ajun d'a fi depărtaţï de la şcoalele lor din graţia Inspectoruluï. Perderea este cu atât maï simţită şi maï îngrijitoare cu cât la spatele şcoalelor, ce se desfiinţează, staŭ la pândă un numĕr îndoit de şcoale greceştï şi bulgăreştï, carï caută să profite de cea maï neînsemnată ocazie pentru a înăbuşi şi urmele de conştiinţă naţională, ce se vor fi putut sădi până acum în inima poporuluï. E trist şi dăunător în acelaş timp — şi cu atât maï mult cu cât de la şcoală depinde existenţa noastră ca naţiune — când după atâtea denunţărï, după atâtea plângerï, ceï în drept nu fac decât încuviinţează şi aprobă mĕsurile luate de a tot puternicul nostru Inspector.

De astă dată nu ne maï adresăm celor carï după ce ne-aŭ dat pe A. Mărgărit învestit cu puterea unuï dictator, nu se îndură măcar a-ï controla acţiunile, nu ne adresăm lor căcï fatalmente n'aŭ urechï să ne auză — fără ca să credem însă pentru aceasta că nu le vor avea şi atuncï când va fi poate prea târziŭ — ci ne adresăm aceluï grup de tinerï cu inima şi mintea plină de dragoste şi aspiraţiï naţionale, aceluï grup de tinerï, carï aŭ serbătorit înainte cu câteva zile inaugurarea uneia din cele maï măreţe fapte naţionale ale Românilor, ne adresăm tinerilor grupaţï împrejurul *Ligeï române* şi apelăm la tot ce aŭ eï maï sfînt, rugându-ï, ca să nu lase ca cauza noastră, pentru care aŭ luptat câte-va generaţiï de-arîndul, să fie zdrobită, nimicită. Ne adresăm lor, căcï eï maï mult decât orï-cine, vor şti să ne înţeleagă păsul, căcï pe eï maï mult ca pe orï-cine îï va durea când vor şti că un muritor din ceï maï de rînd şi-a bătut joc în modul cel maï sfruntat de cele sfinte ale naţieï româneştï.

I. Măneca

Noveasca, (Macedonia) 28 Ian. 1891.

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluï *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieï Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul stradeï Brezoianu.

—✠—

Al'altă-erï, la Cameră, în secţiunea a V-a luându-se în discuţiune proectul de lege asupra posiţiuneï oficerilor, D-l deputat Gh. Softa a propus în discuţia generală un amendament prin care tinde că atît punerea în disponibilitate a ofiţerilor cât şi retragerea din oficiŭ pentru vârsta înaintată să nu se facă prin un simplu raport a ministruluï de rĕzboï, ci prin o comisiune deliberativă instituită ad-hoc, şi constituită din cincï ofieerï superiorï traşï la sorţï după un tabloŭ ce se va forma în acest scop.

D-l ministru Al. Lahovari a combătut amendamentul de maï sus cu toată energia, şi majoritatea porumbeilor-concentraţï a respins amendamentul D-luï Softa.

Sperăm ca şi în cele-l'alte secţiunï opoziţiunea va ridica acest incident, fiind-că cunoscut este că această lege este prezentată la Cameră cu intenţiunï de căpătuială şi de partid.

—✠—

Comitetuluï Societăţeï generale a funcţionarilor comercialï, expirându'ï mandatul încredinţat, conform art. 46 din statute, a hotărît o nouă alegere a comitetuluï, în ziua de 10 februarie, orele 7 seara, în sala vechiuluï Ateneŭ.

Noul comitet, afară de preşedinte, trebue să fie funcţionarï comercialï, carï să se bucure de o reputaţie bună şi care a dovedit de la înfiinţarea Societăţeï că a lucrat pentru realizarea scopuluï urmărit.

Un numĕr de peste 200 membriï activï aï societăţeï propune urmĕtoarele persoane:

Preşedinte: *A. I. Ciura*, prezenţa sa în fruntea Societăţeï este un capital moral.

Vice-Preşedinţï: *Iancu Constantinescu*, iniţiatorul Societăţeï centrale şi *Pavel Stănescu*, iniţiatorul Societăţeï Ploeştï secţia I.

Secretarï: *Al. Mureşianu*, iniţiatorul Societăţeï, Bucureştï-Ploeştï şi *S. Wiesner*.

Casier, *Stefan Ardeleanu*.

Controlorï: *M. Wechsler* şi *Andreï Ionescu*, iniţiatorul Societăţeï.

Membriï Consilierï: *Iancu Anghelescu, Iulius Gras, Vasile Corbea*, iniţiatoriï Societăţeï centrale, *Ion Iliescu, Zenthler, Jagolnitzer, Lazăr Kaufman, Agamiţă Dumitrescu, M. Bertheil, Wilhelm Grunberg.*

—✠—

Camera, după redeschiderea şedinţeï de ierï, a votat legea filoccsereï.

Azï se va depune probabil raportul D-luï Tzoni asupra alegereï colegiuluï II de Ilfov.

—✠—

Destrăbălarea cea maï mare domneşte peste tot locul când e vorba de banul public.

Aşa la Ministerul financelor maï deunăzi se găsi lipsă 5,000 de leï, acum fondul milelor, prin destrĕbălarea ce domneşte la Ministerul cultelor, a rĕmas numaï de 4.000 leï, şi din această sumă va trebui să se plătească pensiunï la o mulţime de vĕduve carï nu aŭ nicï un alt mijloc de traiŭ.

Sunt femeï sĕrmane carï aveaŭ pe treï lunï doĕ-zecï de leï şi acum aceasta va trebui scăzută la a treia saŭ a patra parte, adică li se va da cincï leï saŭ cel mult şapte, şi aceasta pentru treï lunï de zile.

Ce s'o fi făcut cu ceïlalţï banï Dumnezeŭ şi cu D. Maiorescu ştie.

—✠—

D-nul V. Secăreanu, comerciant, a bine-voit a ne trimite pentru Liga Unităţeï culturale a Românilor leï 5.

Mulţumim, în numele Ligeï, D-luï Secăreanu pentru acest act patriotic.

—✠—

Comisarul comunal Dobrescu a confiscat ierï o căruţă cu 50 de pâinï ale brutaruluï C. Dumitrescu din strada Mărcuţeï Nr. 23.

Toate pâinile când aŭ fost cântărite eraŭ lipsă din greutate.

Brutarul va fi dat în judecată.

—✠—

Grefierul Tribunaluluï comercial şi de notariat din Craiova, I. N. Melinescu, fiind dovedit cu maï mulţï banï delapidaţï, erï urma să apară înaintea judecătoruluï de instrucţie. El însă s'a împuşcat murind imediat.

—✠—

Primim următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Ca unul ce am luat parte la asediul Plevneï, şi am îndurat toate pericolele şi suferinţele până la capitulare, mĕ grăbesc a vĕ trimite leï 10 pentru monumentul vitejilor din Bat. II de vînătorï. — Cu distinsă stimă **Dr. George Mileticiu**

—✠—

Balul societăţeï de bine-facere „Regina Elisabeta," care s'a amânat de la 27 Ianuarie trecut, din cauza doliuluï Curţeï, s'a fixat irevocabil pentru *Sâmbătă 23 Februarie curent.*

Acest bal va avea loc în sala Teatruluï Naţional.

—✠—

Domniï membri activï şi corespondenţï aï Societăţeï Preseï, sunt convocaţï în adunare generală extraordinară *Mercurï 20 Februarie*, orele 8 seara, în localul Societăţeï, Calea Victorieï, 34.

Ordinea zileï:

1) Alegerea unuï membru în comitet în locul D-luï Dionisie Miron, demisionat;

2) Admiterea de nouï membri.

Domniï membri sunt rugaţï cu tot dinadinsul a nu lipsi de la această adunare.

Comitetul Societăţeï Preseï.

—✠—

La examenul care s'a ţinut alaltăierï la Facultate, D. Mihail Trandafirescu a trecut cu succs licenţa în farmacie.

—✠—

Din eróare am omis să anunţăm că şi D. Mihail Constantinescu a trecut cu succes esamenul al doilea pentru licenţă în drept.

—✠—

Duminică, la ora 2 p. m., D. Radu Dragomirescu, student în ştiinţe politice şi administrative din Bucureştï, va ţine o conferinţă în localul facultăţeï de drept despre „Libertatea preseï în timpurile trecute şi prezente.

—✠—

Astăzï va debuta în sala Băilor Eforieï trupa dramatică elină de sub direcţiunea D-luï C. S. Perveli, cu drama *Dama cu cameliï* şi comedia *Uşuraticiï.*

Rolul Margareteï Gautier din *Dama cu cameliï* va fi jucat de distinsa tragediană elină D-na Evanghelina Paraschevopulo.

Ştirï telegrafice

NEW-YORK, 8 Februarie.—O ciocnire între douĕ trenurï s'a întâmplat azï de dimineaţă în tunel sub bolta a 4-a; sunt 6 morţï şi 7 rănîţï.

LONDRA, 8 Februarie. — Depeşï primite din Chili de Agenţia Reuter confirmă ştirile oficiale după carï revoluţia ar fi în punctul de a se sfârşi, mulţumită sprijinuluï armateï şi gardeï naţionale. Revolta nu maï coprinde în acest moment de cât escadra şi trupele din Tarapaca; cea maï mare parte a ţăreï este linişţea.

VIENA, 8 Februarie.—D-niï Lahovary şi Duca aŭ făcut azï vizitele lor oficiale; mâine vor începe la ministerul de comerţ negocierile asupra obiectuluï misiuneï delegaţilor românï.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

70

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

III

Noaptea

El nu se putea sătura d'a se uita la fată.

Nicï odată nu vĕzuse trăsurï maï dulcï; nicï odată nu vĕzuse alt copil cu înfăţişare maï îngerească de cât a eï. In ochiï marï obosiţï în carï strălucea lacrimï de ruşine era o graţie aşa de pĕtrunzĕtoare în cât necunoscutul se simţi copleşit de milă.

— Şi în ce loc lucrezï copila mea? o întrebă el.

— La Laura, o cusutoreasă... în strada Cambon.

— Şi d'acolo viï acum?

— Da, am ieşit la miezul nopţiï.

— Te întorcï... pe jos... până aci?

— Trebue, Domnule. Era prea târziŭ ca să maï pot găsi trăsură saŭ omnibus... ş'apoï... nicï nu am mijloace...

— Ah!

— Suntem foarte săracï!

— Ce vîrstă aï?

— Optsprezece anï.

— Părinţiï D-tale staŭ aci?

Părinţiï sĕï! Fata se codi o clipă şi rĕspunse:

— Da, Domnule. Părinţiï meï locuesc colo.

— Cum te chiamă?

— Jeana.

— Fără alt nume?

— Jeana... Baudru.

El scrise repede, la lumina felinarelor pe carnetnl sĕŭ: Jeana Baudru... Laura... strada Cambon.

Pe urmă zise iar:

— Va să zică te ducï în fie care zi la magazin?

— Da, Domnule.

— La ce ceas?

— La opt ore.

— Aşa de dimineaţă?

— Aşa e regula.

— Dar o să te prăpădeştï, nenorocită copilă!

Fata ridică pe dânsul ochiï eï umezï şi oftă.

— Acum nu'ţï maï e frică?

Fata dete din cap.

Nu, nu'ï maï era frică de când era el lângă dânsa.

N'o spuse, însă zâmbetul sĕŭ frumos şi melancolic vorbi în locul eï.

— O să'mï daï voe să te maï vĕd, copila mea.

— O! Domnule, eŭ îţï datorez maï mult de cât viaţa! zise fata într'un avânt de recunoştinţă.

Zise vorbele acestea cu atâta simplicitate sinceră încât el fu atins până în fundul inimeï.

— Să te duc acasă, însă nu trebue să te maï expuï pe viitor la ast-fel de primejdiï.

— Vaï! aş vrea! dar cum o să pot?

O sui lângă dânsul şi zise vizitiuluï:

— Sam, la casa aceea.

Peste două minute trăsura se opri dinaintea cocioabeï unde sta Jeana.

Fata se dete jos.

— Cum să'ţï mulţumesc, Domnule? zise ea încă odată. Mi'aï făcut un serviciŭ mare şi nu am să'l uit nicï odată.

Streinul îï strânse mâna rĕspunzênd:

— La revedere... în curând... mâine chiar poate.

Ea se înclină cu zâmbetul eï trist.

Streinul aşteptă până s'o vadă intrată în casă.

Protejata luï era în siguranţă.

— Haidem! porunci el vizitiuluï.

Victoria se urni îndată în pasul repede al caluluï, apucă iar pe drumul spre Asnières, trecu podul, coti la stânga spre Courbevoie şi se opri îndată la scara uneï case, clădire veche de prin timpul luï Enric al IV-lea saŭ Ludovic XIII.

Un servitor negru sta întins pe o bancă în anticameră.

Când sosi stĕpânul, el se întinse şi se sculă căscând.

— Pentru ce nu te-aï culcat, Pepe? îl întrebă necunoscutul.

— Aşteptat Dumneata! zise negrul.

— Aide, vino, trebue să ne odihnim.

Negrul încuie uşa.

Necunoscutul sui scara cu treptele de piatră late şi dese, acoperită cu covor, care forma fundul vestibululuï, subt lumina unuï lustru de bronz poleit atârnat de boltă; ajunse în catul întâiŭ, deschise o uşe care da într'o cameră mare de culcat şi intră, urmat de negrul care scoase cheia şi trase zăvoarele.

IV

George Davidson

Camera unde intraseră ceï doï bărbaţï era mobilată cu oare care bogăţie, dar cu un nespus dispreţ de armonie şi aproape ca acele vile unde locueşte cineva numaï un sezon şi unde se grămădeşte în pripă lucrurile trebuincioase.

Patul capitonat cu mătase cu floricele însoţea nişte perdele roşiï de damască veche. Un fotoliŭ Ludovic XV se lovea în coate cu biuroul Imperiŭ pe care era pusă o lampă.

Se ghicea acolo o istalaţie necomplectă şi negreşit neisprăvită, dar care trebue să fi costat scump.

Maï multe scrisorï eraŭ puse pe biuroŭ subt lumina lampeï.

Necunoscutul arătă uşa unuï cabinet alăturăt şi zise negruluï:

— Noapte bună, Pepe.

— Stăpânul nu are trebuinţă de nimic?

— De nimic. Du'te.

Pepe se uita bănuitor prin cameră, se uită pe subt pat şi pe dupe perdele. Nu vĕzu nimic care să'l îngrijească şi se duse la culcuşul luï despărţit de iatac numaï cu o perdea.

Negrul acesta era un Havanes colos. Un negustor de vacs nu poate inventa un negru maï frumos de cât negreala pieleï luï Pepe. Pĕrul luï creţ şi lânos nu putea fi pătruns de pieptinele cel maï ascuţit, dinţiï luï păreaŭ că sunt de fildeşul cel maï curat, făcênd ast-fel un contrast cu pielea luï lucitoare, însă era îmbrăcat după ultima modă a feciorilor de casă bună.

Haina luï neagră şi cravata albă eraŭ tot aşa de curate ca şi ale stăpânuluï sĕŭ şi pantalonu'ï scurt până la genuchï ar fi putut sluji foarte bine sofragiuluï unuï prinţ pe când ciorapiï luï de mătase desinaŭ nişte pulpe de Hercule antic.

(Va urma)

ADORATA

Incă de la vîrsta de 13 anĭ o cunoscusem, și o și iubeam cu nebunie. Ajunsese să 'mĭ fie așa de trebuincioasă încât, dacă mĕ despărţeam de ea, zilele mele eraŭ fără soare și fără bucurie.

Niciodată femee nu a fost așa de perfect iubită și dragostea luĭ Paul pentru Virginia, a luĭ Dafnis pentru Chloe eraŭ numaĭ niște fleacurĭ pe lângă pasiunea grozavă ce aveam pentru dînsa.

Ea îmĭ era trebuincioasă totdauna, în orĭce ceas, și totdauna era supusă mie.

Mĕ făcea sĕ mĕ afund în visurĭ așa de dulcĭ cum nicĭ aleșiĭ din Paradis nu aŭ avut vreodată.

Ah! cine are să 'mĭ maĭ aducă aminte extazele divine! Cine îmĭ va maĭ da oare iarășĭ ceasurile încântătoare pe carĭ le-am petrecut împreună!

Eram așa de strîns legaţĭ unul de altul încât existenţa mi s'ar fi părut nesuferită fără adorata mea. De aceea mĕ rugam eĭ cu acelaș foc cu care evlaviosul se roagă uneĭ madone; poeme, visurĭ, gândurĭ, iluziĭ se 'nălţaŭ spre idol, întocmaĭ ea tămâia altarelor spre un zeŭ nevĕzut.

Ea era totul pentru mine.

Albă ca un crin, sveltă ca și o libelulă cu corsetul de aur, cu capul numaĭ foc, strălucea ca o stea în noaptea întunecoasă. Cu un cuvînt, ea era fermecătoarea în faţa căria cazĭ în genunchĭ cu mâinile înpreunate.

N'aveam prin urmare decât să mĕ uit la dînsa pentru ca să simţ în inima mea o mulţime de sensaţiĭ dulcĭ.

Ah! scumpa ursitoare! cu câte dragoste nespuse nu ne am adăpat amîndoĭ!

Cu toate acestea, cu toată dragostea noastră, Ea nu era pretenţioasă și nu mĕ costa prea scump, fiindcă cu cincĭ orĭ cu zece banĭ petreceam foarte bine împreună!

Nu avea nicĭ toalete bogate, nicĭ rochiĭ frumoase carĭ sînt gloria croitorilor. Ea se înbrăca totdauna, pe orĭce fel de vreme, numaĭ cu o cămășuţă subţirică albă, străvezie ca și aripa unuĭ fluture. Cea maĭ mică suflare a adiereĭ ajungea ca s'o desbrace, însă, eŭ cu ardoare noă, îĭ ascundeam numaĭ decât goliciunea.

Veni o zi, vaĭ! când obosit fiind de atâta dragoste, furăm siliţĭ să ne despărţim pentru totdauna, din porunca doctoruluĭ. Despărţirea fu foarte crudă pentru mine fiindcă nu maĭ puteam să am pe adorata mea și să primesc pe buze'mĭ sărutarea eĭ paradisiacă!

— Isprăvește odată, domnule! vorbele pe carĭ le spuĭ d-ta ar face să roșască toate fetele dintr'un liceŭ!

— Eĭ așĭ; dar ce rĕŭ fac eŭ dacă vorbesc de ţigareta mea! **I. S. Sp.**

GHEȘEFTURI NEMŢEȘTI

BERLIN, 8 Februarie. — Se rĕspândise știrea la bursă că împĕratul ar fi suferind și că va merge să petreacă câte-va lunĭ în Italia, lăsând regenţa Principeluĭ Henric. *Agenţia Wolff* constată că împĕratul se bucură de o sănătate excelentă.

La Cameră, ministrul Miquel a zis că aceste știrĭ ar fi putut să aibă consecinţe grave pentru noul împrumut; s'aŭ luat mĕsurĭ pentru a descoperi pe autorul lor.

Pianistul EMIL SAUER, Indian

Celebrul artist este născut din părinţĭ indigenĭ, de pe malurile luĭ Missuri din America; fu apoĭ adoptat de un fermier german și adus în Europa ca copil. Deja de la începutul educaţiuneĭ arătă o mare aplicaţie pentru muzică și un auz muzical perfect ceeace determină pe tatăl sĕŭ a'ĭ da o educaţiune principalminte muzicală și în scurt timp se putu constata într'însul un talent rar și progrese gigantice.

Ultimele studiĭ le făcu pe lângă Liszt și Rubinstein, și astăzĭ criticiĭ din Viena, unde artistul dă o serie de 6 concerte, spun în unanimitate că după Liszt, singurul genial pianist Sauer a serbat așa marĭ triumfurĭ în concertele sale.

Trăsurile caracteristice ale feţiĭ îĭ denotă chiar de la prima vedere origina.

Fotografia este expusă în vitrina magazinuluĭ de muzică Const. Gebauer unde se vînd și bilete de concert.

DUBUT DE LAFOREST

Ingerul din borcan

I

Este iarna, este noaptea, în fundul Limusinuluĭ negru.

Peste cleștaele înghețate, peste buruenile uscate pe câmpiile întinse, vîntul șueră și plânge; zăpada cade, acoperă vîrfurile pomilor, învelitorile, la vederea ţăranilor și a animalelor carĭ aŭ întîrziat pe drumurĭ și pe potecĭ, s'agaţă de broboadele negre ale femeilor, de hainele cenușiĭ ale bărbaţilor, de carele cu boĭ, de hamurĭ. Vîrtejurĭ de zăpadă s'afundă în pădurĭ cu niște sgomote metal pe care'l frîngĭ, și aruncă uetul lor de rafală.

Și tot este alb, cerul, apele, pămîntul; tot este alb, fiinţele și lucrurile; tot este alb, de o albeţe nupţială saŭ de o albeţe de moarte.

In bucătărie, lângă vatră unde arde focul, Firmin Deyrinas, morar la Rebière, și nevasta luĭ, Aglae, curăţă castanele coapte pe carĭ le mănâncă.

— Vaĭ de mine! cum o să putem noĭ să măcinăm, cu astfel de vreme! zice Deyrinas tînguindu-se.

— Ba da, ba da, o să putem. Roatele or să se desgheţe! zice femeia.

— Dar ticăloasa aceea de Roza când o să se desgheţe?

— Tacĭ din gură, mĕĭ omule.

Vorbesc încet, ea bĕtrînă și grasă, el, un om lung roșcovan foarte voinic, și din când în când se uită amîndoĭ spre camera d'alăturĭ.

II

Singură, în faţa unuĭ cămin fără foc, fata Deyrinas stă și se roagă. La lumina slabă a uneĭ candele, cu obrajiĭ galbenĭ și vineţĭ, cu corpul slab și strîmb, cu picioarele moĭ, cu mâinile tremurîndu'ĭ de amor, cu ochiul zăpăcit, ea privește, admiră, între ghivece cu florĭ artificiale și dedesuptul uneĭ Fecioare de ipsos, un borcan mare plin cu spirt: aicĭ zace un extract de creaţiune omenească, rodul Rozeĭ, ticălosul și pripitul rezultat al laboratoriuluĭ sĕŭ criminal—toată tinereţea eĭ. toată frumuseţea eĭ, toate speranţele eĭ. Insă Roza, după ce făcuse greșala, voise să aștepte carnea eĭ, părinţiĭ n'aŭ voit așa, și fiindcă nenorocita și inconscienta victimă a meșteșugurilor avortive și zbuciumările triumfătoare desechilibrară spiritul și corpul avortateĭ. Roza Deyrinas trăește azĭ și moare cu iluziunĭ. Pentru dînsa — pentru ochiĭ sĕĭ roșiĭ de lacrimĭ, pentru băerile eĭ sfîșiate și violate, pentru biata inimioara eĭ—infamul licuid se transformă: borcanul este un leagăn: monstrul e un ânger!

*

Primăvara trecută, morariĭ aveaŭ o slugă de moară, un individ pe care'l chema Mihaĭ, care amăgi pe fata lor, o însărçină și se făcu nevĕzut. Ce să facă? Să caute pe Mihaĭ și să'ĭ dea pe Roza de nevastă? Părăsita vrea grozav lucrul aoesta și vrea și Mihaĭ. Deyrinas însă voiaŭ s'o mărite cu D. Tourangier, perceptorul din Saint-Bruno. Mihaĭ era un coate-goale, Deyrinas eraŭ bogaţĭ; Tourangier avea situaţie frumoasă. Prin urmare, Mihaĭ poate să se ducă draculuĭ și să ne trăiască Tourangier?

Părinţiĭ se duseră în Limoges, la domna Hernot, moașă de clasa I-a, ofiţer de academie, și acolo tocmiră preţurĭ și discutară mijloacele de a nimici opera mișeluluĭ.

— Trebue să ne-o curăţĭ, doamnă Hernot! mormăia moș Firmin.

— Trebue să ne-o spelĭ și să ne-o daĭ ca noă! zicea mamiţa Aglaia.

Când se'ntoarseră la moară, Deyrinas căzură pe capul feti ca s'o facă să'nţeleagă că D-na Hernot o va scăpa de belea fără să'ĭ facă cel maĭ mic rĕŭ. Peurmă, curăţită, spălată, curată ca argintul, o să fie și ea o damă, nevasta luĭ musu Turangier, perceptorul.

— Da nu vreaŭ eŭ! zicea biată fată.

— Trebue să te cureţĭ! Trebue să te spelĭ porunceaŭ părinţiĭ.

— Nu vreaŭ! Nu vreaŭ! Nu vreaŭ!

— Aĭ să mergĭ cu noĭ la d-na Hernot, orĭ îţĭ trîntesc un picior în burtă! zise Firmin ca să sfîrșască vorba și ridicând piciorul.

Roza se duse cu dînșiĭ la Limoges.

Acolo, d-na Hernot, o babă mustăcioasă, prea mîndră de diploma eĭ, trebui să lupte cu fata.

Moașa scria: «Roza nu vrea!»

Părinţiĭ scriaŭ îndĕrĕt: «Silește-o».

In vremea asta d. Tourangier, perceptorul visat ginere, cerceta despre fata și despre vremea când o să se facă nunta.

— Vĕ cununăm în vacanţă, zicea morarul. Roza e acum în pension; o să'șĭ ia diploma de Institutoare.

— Pentru ce?

— Heĭ! păĭ vezică o fată care e domnișoară trebue să știe carte, trebue să știe să scrie și să socotească! Maĭ întîĭ diploma, peurmă pămînt, livezĭ și monedă!

D-na Hernot inaugurase în Limoges un sistem de filantropie «fin de siècle». Nu numaĭ că moașa consacra o zi pe sĕptĕmână pentru consultaţiunile gratuite, dar avea și mansarde pentru bietele nenorocite însărcinate. Cele bogate (și domnișoara Deyrinas era dintre acestea) nu aveaŭ să se teamă de vecinătatea ticăloaselor acelora. Acolo plângeaŭ, ţipaŭ, muriaŭ, cu lacrimĭ ascunse, cu ţipete năbușite, morţĭ așteptate și binecuvîntate.

*

De câteva sĕptĕmânĭ, d-na Hernot minţea. «Roza a început să mănînce zeamă de carne. O îngrijesc chiar eŭ; o să'ĭ meargă tot maĭ bine!»

Așĭ! nu era așa de fel. In loc să meargă bine mergea maĭ rĕŭ.

Intr'o zi de bîlcĭ, morarul se duse furios la moașa.

— Doamnă, îĭ zise el, ţĭ-am dat patru-zecĭ de francĭ și am făgăduit să 'ţĭ daŭ încă atâţia dacă copilul s'ar; duce în loc să se ducă, acum fata se umflă. 'Mĭ-aĭ furat paralele!

— Domnule!...

— Aicĭ nu'ĭ vorba de domnule...

— Roza mĕ roagă s'o cruţ... Imĭ e milă de fata d-tale... Las'o să nască, d-le Deyrinas.

— Nu! nu!

— Și dacă o omor?

— Atât maĭ rĕŭ.

Cu toate vicleniile și cu toate combinaţiile, cn toate bĕuturile murdare și cu toate atacurile scelerate, pântecele Rozeĭ se umfla, înflorea, spre gloria natureĭ.

Fata mumă fu adormită și i se zmulse un fĕt. Insă când voi doamna Hernot să asvîrle fĕtul, fosta amantă a luĭ Mihaĭ se deșteptă și întrebă:

— Unde mĭ-e copilul?

— A murit.

— Mi l'aĭ omorît, hoaţo!... Mi l'aĭ omorît!... Dă'mĭ copilul viŭ saŭ mort, orĭ altfel te denunţ!

Moașiĭ îĭ fu frică de curtea cu juraţĭ și d-șoara Deyrinas s'alese c'un borcan plin cu spirt în care era tristul produs al cărni sale.

Peurmă, când se 'ntoarse la moară, Roza, gârbovită și îmbĕtrânită, zise părinţilor sĕĭ:

— Știŭ tot! D-na Hernot a făcut ce ĭ-aţĭ zis. Eĭ bine, eŭ nu am să mĕ mărit; am să ţiŭ lângă mine pe Isus al meŭ! am să'l ţiŭ aci, saŭ altfel vĕ duceţĭ în ocnă!

*

Și iacă pentruce zîmbește Roza roduluĭ blestemat al băerilor sale, seara când ninge, în lumina nemuritoare a candeleĭ. **I. S. Sp.**

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100*	*leĭ*
Al. V. Beldimanŭ	*40*	„
D. Panaite Donicĭ	*70*	„
D. Anton Borneanu ing.	*20*	„
D. G. Francisc (Bacău)	*3*	„
D. Barbu Nicolae prof.	*100*	„
Petre Mihail	*5*	*leĭ*
Preotul Chiriac Bidoianu	*20*	„
Gheorghe Pitiș prof.	*30*	„
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	*2.50*	
D. D. Marinescu-Bragadir	*200*	„
Un român de viţă veche	*5*	„
A. C.	*2*	„
Iacob Fătu	*50*	„
I. Berberianu	*10*	„
P. Bancotescu	*5*	„
D-na E. C.	*15*	„
Iorgu D. H. Ioan	*22.50*	
Ghiţă Stoenescu	*10*	„
V. Secăreanu	*5*	„
(Va urma) *Total leĭ*	*715.00*	

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ.	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viţă veche.	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ	10	„
(Va urma) Total	112	50

A P E L

la subscripţiune pentru publicarea cursuluĭ de **Istoria Românilor** *al D-luĭ V. A. Urechiă, profesor la facultatea de litere din Bucureștĭ*

Studenţiĭ ultimuluĭ an al facultăţeĭ de litere din Bucureștĭ aŭ luat decisiunea să publice, sub direcţiunea profesoruluĭ lor, D-luĭ V. A. Urechiă, cursul ce domnia sa face de acum 30 și maĭ bine de anĭ la Universitatea din Bucureștĭ. Bogăţia documentelor inedite ce însoţesc cursul este maĭ mult de cât timp să fie pusă la îndemâna tuturor celor carĭ se interesează a cunoaște trecutul ţărilor române.

Avem convingerea că înșușĭ legiuitoriĭ noștri nu vor clădi nimic pe temelie trainică, pe cât timp nu vor cunoaște aproape nimic de vechia organizaţiune a statelor române.

Publicarea cursuluĭ D-luĭ V. A. Urechiă, care numaĭ pentru secolul al 18-lea va numĕra peste 8 volume de câte 40 coale de tipar, nu este o lucrare ce se poate face fără concursul tuturor. Tinerimea universitară, în faţa importanţeĭ lucrăreĭ, s'a grupat pe lângă iubitul profesor pentru a înlesni această publicare, devenind intermediară între domnia sa și ţară, al căreĭ această tinerime este viitorul.

Misiunea noastră, a comitetuluĭ format de studenţiĭ anuluĭ al III-lea a facultăţeĭ de litere din Bucureștĭ, este următoarea:

1. De a adresa acest apel către toţĭ iubitoriĭ cultureĭ naţionale, rugându-ĭ să subscrie declaraţiunea anexată aci, indicând *esemplarul* saŭ *esemplarele* din *„Istoria Românilor“*, la care voesc a se abona.

2. De a pune imediat sub presă cursul de istorie. Importanţa pentru evoluţiunea noastră culturală modernă a documentelor și a cursuluĭ D-luĭ V. A. Urechiă pentru secolul al 18-lea îl îndeamnă ca publicaţiunea să înceapă cu acest secol; după care va păși treptat la cele anterioare.

Publicaţiunea se va face în fascicule de câte 8—10 coale de tipar pentru înlesnirea de plată a abonamentuluĭ.

Acest abonament este obligator pentru întreg volumul de 40 de coale, dar se va plăti anticipativ numaĭ câte o fasciculă spre a se putea înlesni plata tiparuluĭ și a hârtieĭ.

Prima fasciculă va fi pusă în vînzare până la 1 Martie 1891.

Preţul abonamentuluĭ pentru un volum va fi de 10 leĭ, iar pentru o fasciculă 2 leĭ 25 banĭ. Formatul publicaţiuneĭ este acela al Analelor Academieĭ române. Fiecare fasciculă va cuprinde una saŭ maĭ multe facsimile orĭ portrete relative la cuprinsul eĭ.

Persónele carĭ vor bine-voi a subscrie declaraţiunea aceasta anecsată o vor trimite la adresa D-luĭ V. A. Urechie, str. Brezoian 28, Bucureștĭ.

Costul abonamentuluĭ se va adresa tipografieĭ Carol Göbl, strada Doamneĭ, în acelaș timp când se va fi adresat declaraţiunea de abonament către D. Urechiă.

Pentru orĭ-ce informaţiunĭ relative la publicaţiune și pentru reclamaţiunile fasciculelor ce nu s'ar primi la timp, să se adreseze la D. G. Popescu-Ciocănel, str. Cavafiĭ-vechĭ Nr. 11.

Pe lângă abonamentele prin *declaraţiune,* comitetul de studenţĭ va emite și un numĕr restrâns de foĭ de subscripţiune directă cu numerotarea și semnătura comitetuluĭ. Persoanele carĭ semnează pe aceste foĭ vor indica ziua și adresa, unde reprezentantul tipografieĭ Carol Göbl va putea să culeagă preţul subscripţiuneĭ.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședinţa de la 9 Februarie

Ședinţa se deschide la orele 1 și jum. sub președinţa D-luĭ Sava Șomănescu.

Prezenţĭ 100 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **Dim. Alexandrescu** anunţă o interpelare privitoare la strămutarea reședinţeĭ comuneĭ Hermeziu (Iașĭ) la têrgul Adamachi.

C. C. C. **Dobrescu** cere să i se pue Lunĭ la ordinea zileĭ interpelarea privitoare la alegerile din Ploeștĭ.

D. **G. D. Pallade** denunţă ministruluĭ de interne abuzul electoral sevârșit de sub-prefectul plășeĭ Meletin din judeţul Suceava.

D. **C. Popovicĭ** întreabă pe ministrul de interne ce mĕsurĭ are de gînd să iea faţă cu epidemia de angină difterică, care bântuie plasa Muntele din jud. Suceava.

D. **G. Manu**: Mĕsurĭ s'aŭ luat.

D. **C. Popovicĭ**: Atuncĭ anunţ o interpelare în această privinţă.

Se intră în ordinea zileĭ, care conţine petiţiunĭ și indigenate.

SENAT

Ședinţa de la 9 Februarie 1891

Ședinţa se deschide la orele 2 și jumĕtate.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **N. Fleva** anunţă o interpelare guvernuluĭ în privinţa bătăilor și scandalurilor petrecute cu ocazia alegeriĭ a colegiuluĭ al II-lea de Ilfov de la 27 Ianuarie.

Se depune proiectul de lege pentru construirea linieĭ ferate Roșiori-Zimnicea.

Se depune pe biuroul Senatuluĭ proectul de lege pentru reducerea reţinereĭ de la 5 la sută la 2 și jum. la sută, asupra lefeĭ funcţionarilor publicĭ.

Se intră în ordinea de zi și să dă cuvêntul D-luĭ Dimitrie Sturdza, care urmează discursul în cestiunea reformeĭ legeĭ instrucţieĭ.

Ultime Informaţiĭ

D. Alex. V. Beldimanŭ, directorul nostru politic, va publica în „Adevĕrul“ ce apare într'un numĕr extraordinar mâine Duminică 10 Februarie cu data de 11 Februarie: O PAGINĂ DIN ISTORIA NOASTRĂ CONTIMPORANĂ PRIVIND ZIUA DE **11 FEBRUARIE 1866 și asupra căruia atragem deosebita atenţiune a cititorilor noștri.**

—✠—

Senatul a continuat a asculta discursul D-luĭ D. Sturza cu privire la modificarea legeĭ instrucţiuneĭ publice.

—✠—

Mâine, Duminică 10 Februarie, la Ateneul din Ploeștĭ, D-nul Alexandru Radovicĭ, va ţine conferinţa sa *Lupta pentru viaţă*.

—✠—

Albumul ziariștilor care s'a distribuit la balul preseĭ, s'a pus în vânzare cu preţ de *doĭ leĭ* la librăriile: Socec, Graeve, Rănișteanu și Bidșovski, calea Victorieĭ.

—✠—

Balul societăţeĭ Cooperative fondată la 14 Martie 1884 se va da în seara de 22 Februarie corent în sala Băilor Eforieĭ după Bulevardul Elisabeta.

Acest bal este patronat de D-nul G. Gr. Cantacuzino, președintele Camereĭ și unul din consilieriĭ de onoare aĭ societăţeĭ.

Produsul acestuĭ bal va servi la sporirea fonduluĭ destinat pentru construirea de ateliere trebuincioase.

—✠—

La 15 Februarie va apare în Ploeștĭ primul numĕr al *Revisteĭ Tinerimea,* organ știinţifico-literar al elevilor din cursul superior de la liceul local.

Comitetul de Redacţie se compune din D-niĭ: Davidescu și Carpaţeanu din clasa VII; G. Demetrescu și T. Ranete cl. VI, și Vespasian, Pella și S. Ionescu cl. V, urăm un frumos succes acesteĭ încercărĭ.

—✠—

TEATRU NAŢIONAL. Astăseară Sâmbătă: **Balul societăţeĭ Providenţa.**

TEATRU BULEVARD. Prima reprezentaţie a trupeĭ greceștĭ: se va juca **Dama cu Cameliĭ.**

CIRCUL SCHUMMAN. Serată Hig-Liffe.

ULTIME TELEGRAME

SOFIA, 8 Februarie. — *Jurnalul Oficial* a publicat decretul Princiar, care numește pe Maiorul Savoff ministru de resbel în locul coloneluluĭ Mutkuroff, demisionat. Colonelul Nicolaeff, comandantul brigadeĭ a 5-a (Filipopoli) s'a numit inspectorul armateĭ; el este înlocuit prin Maiorul Botchew, fost comandant din Vidin. Maiorul Metohconew a fost numit comandantul Vidinuluĭ.

Un premiŭ de toată frumusețea

Un premiŭ de toată frumusețea consistând din romanul FEMEEA MORTULUI, apărut acum complect în două volume (49 fascicole marĭ) carĭ costă **2 leĭ 50 banĭ**, se dă fie-căreĭ persoane care se va abona la noua revistă **„MONITORUL UNIVERSAL LITERAR."** — Această revistă deși costă numaĭ **5 leĭ pe an,** apare în *fie-care Duminică*, în **16** paginĭ text și cu frumoase ilustrațiunĭ, așa că pentru neînsemnata sumă de 2 *leĭ 50 banĭ* **pe an,** abonațiĭ pot avea o publicațiune periodică ce aduce o materie literară din cele maĭ bogate și alese, varietățĭ științifice, cronicĭ, fantesiĭ beletristice, poesiĭ, etc.

„Monitorul Universal literar" va publica numeroase și interesante sarade, rebusurĭ, probleme etc., decernând și premiĭ la deslegătorĭ. — **„Monitorul Universal literar"** începe acum publicarea mult interesantuluĭ și mișcătoruluĭ roman *„O Femee fără Inimă"*, care va produce cea maĭ mare sensație.

Premiul consistând din romanul complect **FEMEEA MORTULUI** se va da numaĭ d-lor abonațĭ carĭ se vor înscri în cursul acesteĭ lunĭ, plătind costul abonamentuluĭ de 5 leĭ pe an. (Pentru d-niĭ abonațĭ din provincie 5 leĭ și 55 banĭ, adică 55 banĭ pentru a li se putea trimite imediat premiul *franco* și *recomandat*. Orĭ-ce persoană care ne va procura *cincĭ* abonațĭ are drept la un abonament *gratis* pe un an cum și la *premiul* de maĭ sus.

Monitorul Universal literar apare în editura d-luĭ *A. Davidescu*, librar și tipograf, și se află de vênzare și *cu numĕrul* la **toțĭ vênzătoriĭ** și depositariĭ de ziare din capitală și din districte. — **Un exemplar 10 banĭ** în toată țara.

Cererile de abonament cum și baniĭ se vor adresa la administrația **Monitoruluĭ Universal literar, strada Lipscanĭ** *(Hanul cu Teĭ No. 18)* **Bucureștĭ.** Fascicula 1 și 2 din premiu se trimete gratis și franco la orĭ ce persoană care le va cere.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu. Bulevardul Elisabeta. 111.